

Dosar nr. 2343/2/2013

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ NR. 2009

Ședința publică din 17.06.2013

Curtea compusă din:

PREȘEDINTE: UNGUREANU DOINA

GREFIER: IANUȘ CERASELA DANIELA

Pe rol fiind soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, în contradictoriu pârâțul **MANOLIU MARIUS NARCIS**, având ca obiect „*O.U.G nr. 24/2008*”.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, prin consilier juridic _____ care depune delegație la dosar, lipsind pârâțul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței faptul că, în cadrul procedurii prealabile pârâțul a formulat întâmpinare, iar reclamantul a depus răspuns la întâmpinare, după care,

Nemaifiind cereri de formulat, excepții de invocat, sau probe de administrat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Având cuvântul, reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, prin consilier juridic, solicită admiterea acțiunii și constatarea calității de lucrător al Securității în privința pârâțului, fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art.2 lit.a din O.U.G nr. 24/2008, pentru motivele arătate pe larg în cuprinsul cererii de chemare în judecată.

Curtea, în temeiul art. 394 alin. 1 Cod procedură civilă rep., declară închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

C U R T E A,

Asupra acțiunii în contencios administrativ de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel București - Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal sub nr. 2343/2/2013 a solicitat ca, prin hotărârea ce se va pronunța să se constate existența calității de lucrător al Securității în ceea ce îl privește pe pârâțul **MANOLIU Marius Narcis**, născut la

data de 09.01.1954, în Târgu Frumos, jud. Iași, fiul lui Alexandru și Eugenia, domiciliat în municipiul Iași, strada _____ județul Iași.

În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că prin cererea nr. P 2189/10/11.03.2010, adresată C.N.S.A.S. de către domnul _____ se solicita verificarea sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității, pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului fond informativ nr. I 234337 (cotă C.N.S.A.S.). În acest dosar, domnul MANOLIU Marius Narcis a întocmit documente care se regăsesc la filele 16, 138, 139. Ținând cont de prevederile art.1 alin.7 din O.U.G nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, cererea formulată este legală.

În fapt, așa cum rezultă din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/1/3082/14.12.2012, pârâțul MANOLIU Marius Narcis a avut gradul de locotenent major în cadrul Inspectoratului Județean IAȘI, Serviciul 3 (1989).

În această calitate, pârâțul MANOLIU Marius Narcis a procedat la „avizarea negativă a deplasării în străinătate” a unui lector universitar de la catedra de socialism științific și filozofie din cadrul Institutului Politehnic Iași; precizăm că măsura respectivă a fost motivată de următoarele considerente:

> „cel în cauză are manifestări ostile la adresa politicii partidului și statului nostru -/.../ exprimat în trimerile poștale adresate unor persoane din țară;

> întreține relații neoficiale cu cetățeni străini, de la unii dintre aceștia primind valută /.../;

> în calitate de cadru didactic nu depune interes la orele de curs, manifestă exigență exagerată la examene, cu scopul de a i se oferi și a primi unele avantaje materiale;

> a efectuat dese călătorii în străinătate în calitate de conducător de grupuri de studenți, prilejuri cu care a avut un comportament suspect, a realizat legături cu emigrația reacționară din străinătate. În timpul ultimei călătorii în străinătate, cel în cauză a părăsit grupul de studenți pe care avea obligația să-l conducă și a dispărut timp de 6 (șase) zile fără a da explicații la întoarcere. La întoarcerea în țară, fiind contactat de către tov. col. /.../ nu a relatat cum au decurs evenimentele în mod real pe timpul excursiei, nementionând faptul că a părăsit grupul timp de 6 zile”.

Totodată, susține faptul că participarea pârâțului la instrumentarea acțiunii de urmărire informativă reiese în mod evident și din rezoluțiile Biroului S din cadrul Inspectoratului Județean Iași pe notele de interceptare a corespondenței.

De asemenea, menționează că legiuitorul nu condiționează reținerea calității de lucrător al Securității de existența unei pluralități de acte abuzive, în sensul legii, fiind de ajuns, pentru a respecta exigențele definiției legale, și întrunirea condițiilor cerute chiar și în ceea ce privește un singur caz instrumentat de persoana verificată.

Așa cum reiese din toate documentele cuprinse în Nota de Constatare amintită anterior, activitatea pârâtului MANOLIU Marius Narcis se remarcă prin acțiunile ce au avut ca efect îngădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Opinează astfel că activitățile desfășurate de către pârâtul MANOLIU Marius Narcis, în calitate de angajat al fostei Securități, au îngădit dreptul la viață privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice și dreptul la libera circulație, prevăzut de art. 12 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice.

Pentru argumentele prezentate anterior, consideră că sunt asigurate condițiile impuse de legiuitor prin art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, pentru a se putea constata calitatea de „lucrător al Securității”. Astfel, norma citată impune îndeplinirea următoarelor condiții pentru a se putea reține calitatea invocată:

1. Persoana să aibă calitatea de ofițer, inclusiv acoperit, sau subofițer al Securității în perioada 1945-1989. Or, în speța dată, această condiție este asigurată deoarece pârâtul a avut gradul de locotenent major în cadrul Inspectoratului Județean IAȘI, Serviciul 3 (1989).

2. În calitatea menționată la punctul 1, să fi desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului. Și această condiție este asigurată prin acțiunile expuse pe larg anterior.

Așa cum se poate observa, toate măsurile întreprinse de către pârât au încălcat flagrant drepturi și libertăți fundamentale ale omului garantate prin legile în vigoare și la acea dată, iar acțiunile întreprinse de pârât au presupus încălcări grave ale dreptului fundamental la viață privată și ale celui la libera circulație.

În drept, reclamantul și-a întemeiat acțiunea pe conținutul articolelor: art. 1 alin. 7, art. 2 lit. a, art. 8 lit. a, art. 11 alin. 1 din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, coroborate cu art. 27 alin. 1 și alin. 5, art. 35 alin. 5 lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S., adoptat prin Hotărârea Colegiului C.N.S.A.S. nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile art. 194 al Codului de Procedură Civilă.

În dovedirea acțiunii reclamantul a înțeles să se folosească de înscrisurile aflate la filele 6-17 din dosar.

Pârâtul MANOLIU MARIUS NARCIS a formulat întâmpinare, arătând faptul că, reclamantul susține, contrar adevărului, că ar fi „procedat la avizarea negativă a deplasării în străinătate a unui lector universitar” afirmație formulată în mod evident intenționat echivoc, dar prin care se dă de înțeles că ar fi decis luarea acestei măsuri. În realitate, ca simplu ofițer de execuție, doar a propus măsura respectivă, propunere cu care a fost de acord șeful de colectiv și care a fost aprobată de șeful serviciului, singurul competent să decidă avizarea negativă. Deci, șeful serviciului a decis luarea acestei măsuri (a se vedea Raportul olograf din 23.06.1989).

Cu privire la pretinsa îngădire a dreptului la viață privată, reclamantul nu arată, în acțiune, modul concret în care pârâtul ar fi comis o asemenea faptă, ci afirmă, doar generic, că a participat la instrumentarea acțiunii de

urmărire informativă". În acest sens, invocă două note de interceptare a corespondenței ce i-au fost repartizate. Precizează că măsura interceptării trimiterilor poștale a fost decisă la data deschiderii dosarului de urmărire informativă (25 iunie 1986), iar pârâtul a fost încadrat la Securitatea Județeană Iași și a preluat dosarul respectiv abia în februarie 1989. Deci, interceptările nu au fost propuse și nici decise de către pârât, au fost realizate de către Biroul specializat „S”, care a întocmit și cele două note, iar faptul că doar le-a atașat la dosar nu poate fi interpretat, sub nicio formă, ca o îngrădire a dreptului la viață privată a persoanei urmărite informativ (a se vedea Notele din 18.07.1989 și 21.07.1989).

Mai mult, pe lângă faptul că nu prezintă nicio faptă concretă prin care pârâtul să fi îngrădit dreptul respectiv, însuși reclamantul este nevoit să menționeze că acțiunile pârâtului doar „au presupus încălcări grave ale dreptului fundamental la viață privată și ale celui la libera circulație”.

Acțiunea reclamantului este, de asemenea, vădit netemeinică, întrucât nici dreptul la liberă circulație, nici dreptul la viață privată nu erau prevăzute în Constituția din 1965, în vigoare în acea perioadă. Aceste drepturi fundamentale au fost consacrate abia de actuala Constituție, în art. 25 și 26, dar aplicarea lor în cazul de față ar contraveni art. 15 alin. (2), potrivit căruia legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile.

Consideră total netemeinică și invocarea art. 12 și 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice, care prevăd drepturile menționate mai sus. Având în vedere că România, deși a aderat la Pact, a făcut-o doar formal, deoarece nu și-a îndeplinit obligația prevăzută de art. 40 alin. (1) din acest act normativ, „de a adopta măsură prin care să „transpună în viață drepturile recunoscute în prezentul pact”. În sensul, în primul rând, de a include în Constituție și drepturile din Pact pe care aceasta nu le prevedea (inclusiv dreptul la viață privată și acela la liberă circulație), numai astfel acestea putând deveni general obligatorii.

În acest sens, menționează și faptul că doar Constituția actuală, nu și aceea din 1965, prevede că „Tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern ” (art. 11 alin. 2) și că „Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale” (art. 20 alin 2).

În mod evident, numai în situația în care Constituția din 1965 ar fi cuprins asemenea prevederi, instituțiile statului (și angajații acestora) ar fi fost obligate să respecte drepturile fundamentale pe care reclamantul pretinde că le-am încălcat.

În drept, pârâtul și-a întemeiat întâmpinarea pe prevederile art. 205 din NCPC.

Analizând actele și lucrările dosarului, în raport de obiectul cererii de chemare în judecată și de temeiurile de drept incidente în cauză, Curtea reține următoarele:

Analizând actele și lucrările dosarului în raport de dispozițiile legale incidente, respectiv dispozițiile O.U.G. nr. 94/2008, modificată și completată prin Legea nr. 293/2008, Curtea reține următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul instanței la 26.03.2013, CNSAS a solicitat instanței constatarea calității de lucrător al securității în ceea ce îl privește pe pârâtul Manoliu Narcis Marius ca urmare a cererii adresate CNSAS de către dl. [REDACTAT] la 11.03.2010 privind verificarea sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității pentru ofițerii și subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului informativ nr. I 234337 ce îl privea pe acesta.

Din documentația Notei de Constatăre nr. DI/I/3082 din 14.12.2012 și al înscrisurilor atașate acesteia se reține că pârâtul a fost ofițer de securitate cu gradul de locotenent major la Serviciul 3 din cadrul ISJ Iași, iar în cursul anului 1989 a participat la instrumentarea acțiunii de urmărire informativă care a fost desfășurată împotriva d-lui [REDACTAT] care în acea perioadă era rector universitar în cadrul Institutului Politehnic Iași.

În apărarea formulată prin întâmpinare, pârâtul invocă în apărarea sa faptul că nu a procedat la avizarea negativă a deplasării în străinătate a persoanei urmărite, ci doar a propus această măsură, iar pe de altă parte pârâtul consideră neîntemeiată invocarea art.12 și 17 din Pactul Internațional privind drepturile civile și politice invocate de către CNSAS prin acțiunea formulată referitor la încălcarea drepturilor, deoarece România a aderat la acest pact, însă doar formal, iar dreptul la liberă circulație și la viață privată nu erau prevăzute în Constituția României din 1965.

Din Raportul datat 22.06.1989 în cuprinsul dosarului I 234337 se constată că pârâtul în calitate de ofițer de Securitate a fost implicat în supravegherea persoanei urmărite [REDACTAT], consemnând cu serie de elemente din viața privată a acestuia, respectiv „manifestări ostile la adresa politicii, partidului și Statului nostru, legături cu emigrația reacționară din străinătate, comportament rece în familie, în sensul că nu expediază cu regularitate pensia de întreținere fiului său”, iar în calitate pe care a avut-o pârâtul putea formula și înainta propuneri către superiorii săi în vederea avizării Notelor informative și a rapoartelor efectuate.

Prin urmare, pârâtul a inițiat o serie de măsuri împotriva persoanei urmărite în sensul interzicerii călătoriei legale în străinătate, acesta participând direct la instrumentarea activității de urmărire desfășurată împotriva titularului dosarului.

Din rezoluțiile angajaților biroului "S" al IJS Iași care executau interceptarea corespondenței persoanelor urmărite de Securitate se află două transcrieri de corespondență interceptată cu data de 18.07 și 19.07.1989 astfel cum rezultă din cuprinsul Notei de Constatăre, erau destinate pârâtului care era ofițer în cadrul Serviciului 3.

Nu pot fi reținute argumentele pârâtului că decât ar fi atașat documentele la dosar, deoarece este evident că nu putea avea acces la corespondența interceptată decât dacă era implicat direct în urmărirea persoanei respective. Pârâtul avea calitatea de ofițer operativ, fiind implicat în

